

Publicerad 2007-05-01 18:34 av tessilago

tack och adjö

Med din doft i mina näsborrar vaknar jag.

Jag ligger kvar i sängen med slutna ögon.

Minnen från en svunnen lycklig barndom sväller upp i mitt hjärta.

Jag nästan kan höra dig lägga in mer ved i vedspisen. slammret av kaffe koppar nere från köket. Oj nu öppnar du dörren ropar på katten - Pelle kisss kisss..

fullkomlig trygghet. Din röst, ditt pysslande.

Din doft är så nära, om jag bara sträcker ut handen så finns du här.. fast du inte ska göra det.

Tårarna trängs i ögonvråna, vill inte vakna upp.. .

Men med ens så vet jag. Du är här.

Du har kommit för att säga adjö.

Säga hej. Nu går till till min frälsare Jesus.

Med värk i halsen och ögonen fulla av tårar slummrar jag in i sömnen igen.

Jag blir inte rädd eller förvånad när telefonen signalen stör min sömn.

Jag vet. fast jag inte vill veta. Med tunga steg går jag till telefonen.

-Hallå! Jag förstår. Tack.

Armen lika tung som ett betongblock lägger på luren.

Jag vet att du har det bra. Du som har gått vidare. Men jag, jag som är kvar.

Du har alltid funnits där. varit min vän, min lärare, min trygghet.

Älskade mormor, tack för allt du gjort för mig. För allt du lärt mig för den trygghet och tillflykt du givit mig.

Vila i ro, vi syns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tessilago med Poeter.se id #9162 innehar upphovsrätten